

Corecta identificare a titularului obligației fiscale prin NIF/CIF/CNP

Ioana Maria Costea,

*Lect.univ.dr. la Universitatea „Al.I.Cuza” din Iași,
Facultatea de Drept*

Avocat, Baroul Iași

Efectul înregistrării fiscale este obținerea unui cod de identificare fiscală, conform art. 72 C.proc.fisc. În temeiul declarației de înregistrare fiscală, fiecare contribuabil obligat la înregistrare va primi un certificat de înregistrare fiscală. Certificat de înregistrare fiscală are ca principal obiect individualizarea codului de identificare fiscală.

Codul de identificare fiscală cunoaște următoarele cinci forme, potrivit art. 72 C. proc. fisc., în funcție de categoria juridică a contribuabilului:

- 1) *codul de înregistrare fiscală* atribuit de organul fiscal pentru persoane fizice care obțin venituri din activități independente (mai puțin comercianții);
- 2) *numărul de înregistrare fiscală* atribuit de organul fiscal pentru persoane fizice fără cod numeric personal;
- 3) *codul numeric personal* atribuit la naștere pentru alte categorii de persoane fizice care dețin cod numeric personal;

4) *codul de înregistrare fiscală* atribuit de organul fiscal pentru persoane juridice care nu au calitatea de comerciant și entitățile fără personalitate juridică;

5) *codul unic de înregistrare* atribuit în procedura de ONRC pentru comercianți persoane fizice și juridice.

Pentru plătitorii de TVA, codul de înregistrare fiscală va fi întotdeauna precedat de mențiunea R0. Spre exemplu, pentru un comerciant: R0 13788632.

Codul de identificare fiscală, potrivit art. 73 C.proc.fisc., va fi înscris obligatoriu ca element de identificare pe orice facturi, scrisori, oferte, comenzi sau pe orice alte documente emise de contribuabil.

În cazul persoanelor juridice, codul de identificare fiscală este unic și servește ca element extrem de util de identificare.

În cazul persoanelor fizice, este posibil să coexiste mai multe coduri de identificare.

În mod tradițional, persoana fizică deține CNP și în subsidiar dobândește un cod de identificare diferit, CUI sau CIF, după înregistrarea fiscală.

O altă ipoteză este cea a dublei activități, cum ar fi cazul persoanei salariat (pentru care se utilizează CNP) și concomitent PFA (pentru care se utilizează CUI) ori liber-profesionist (pentru care se utilizează CIF). Aceste persoane fizice stabilesc impozitul pe venit pe surse, în sensul că gestionează mai multe patrimonii de afecțiune în sensul art. 80 C.fisc.

Pentru a își atinge scopul de element de identificare, se impune ca în aceste ipoteze codul de identificare să fie corect indicat. În practica judiciară, instanțele au admis că titular al obligației fiscale este profesionistul identificat

cu cod de înregistrare fiscală, conform art. 79 C.proc.fisc., și nu persoana fizică identificată prin cod numeric personal.

În acest sens, a se vedea: C.A. Oradea, s. com., cont. adm. fisc., sent. civ. nr. 654/2009: „Deși textele de lege menționate mai sus stabilesc în mod clar titularul obligației fiscale pentru veniturile obținute din activități independente, pârâta, prin încălcarea acestor dispoziții legale precum și a O.M.F.P. nr. 1346/2006 privind procedura de atribuire a codului de înregistrare fiscală pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii liberale, care, în cap. I pct. 4, menționează că codul de înregistrare fiscală este utilizat de contribuabili persoane fizice care desfășoară activități liberale în relația cu organul fiscal competent și cu ceilalți contribuabili, a stabilit prin decizia de impunere ca fiind titular al obligației fiscale persoane fizică identificată prin CNP, și nu cabinetul de insolvență B.O., identificat cu codul de identificare fiscală nr. (...)”.

Citeste articolul integral in [numarul pilot Tax Magazine](#)